dosarul nr.1-166/2025 /1-25128904-26-1-16092025/ /2025300207/

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

01 octombrie 2025 orașul Râșcani

Judecătoria Drochia, sediul Râșcani

Instanţa de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Maria ADOMNIȚA
grefier Andreea VRÎNCEANU

cu participarea:
interpretului Corina VASILACHI
procurorului Livia DONOS
apărătorului inculpatului, avocatul Vitalie VANGHELI
inculpatului Marcel SĂRBUȘCĂ

judecând, în ședință de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura art.364[1] Cod de procedură penală, de la data de 16 septembrie 2025 până la 01 octombrie 2025, cauza penală de învinuire a lui:

Marcel Sărbușcă, născut la ***** număr de identificare *****, cu domiciliul înregistrat în satul *****moldovean, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, celibatar, un copil minor la întreținere, studii medii incomplete, nu are grade de dizabilitate, titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba română, în această cauză a fost reținut la data de 07 septembrie 2025 ora 19:40 și se află în stare de arest de la data de 07 septembrie 2025 (termenul măsurii preventive – arest preventiv fiind calculat din momentul reținerii de facto) până la data de 01 octombrie 2025, data pronunțării sentinței, anterior condamnat prin:

- sentința Judecătoriei Moscova, Federația Rusă din 19 februarie 2004 în baza art.132 alin.(2), 131 alin.(1) și 69 Cod

penal al Federației Ruse, fiind stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 11 (unsprezece) ani, sentință pusă în executare pe teritoriul Republicii Moldova prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sec. Buiucani din 28 ianuarie 2005, considerându-se condamnat în baza art.171 alin.(2) și 172 alin.(2) Cod penal al Republicii Moldova, total spre executare 11 (unsprezece) ani închisoare;

- sentința judecătoriei Bălți din 30 martie 2015, în baza art.246^1 alin.(4) Cod Penal, în temeiul art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Moscova, Federația Rusă din 19 februarie 2004, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, sentința fiind menținută prin decizia Curții de Apel Bălți, din 30 martie 2015;

- sentința judecătoriei Bălți din 29 iunie 2015, în baza art. 217^5 alin.(1) Cod penal, în temeiul art.85 alin.(1), 87 Cod penal, prin cumul de sentințe, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 8 (opt) luni;

- sentința judecătoriei Drochia, sediul Central din 31 mai 2023 în baza art. 264^1 alin.(4) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, în temeiul art. 90 Cod Penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 1 (un) an, sentința fiind menținută fără modificări, prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 decembrie 2023;

- sentința judecătoriei Bălți, sediul Central din 17 noiembrie 2023, în baza art.264^1 alin.(4) Cod penal, foindu-i stabilită pedeapsă sun formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- sentința judecătoriei Drochia, sediul Central din 19 august 2024, în baza art. 264^1 alin.(4), în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an;

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(5) Cod penal

a c o n s t a t a t

Sărbușcă Marcel, la data de 07 septembrie 2025, în jurul orelor 14:45, fără a deține permis de conducere, acționând intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acţiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică şi al consecinţelor care pot surveni, intenționat, încălcând cerințele pct. 14) lit. a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează că: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, (...)", a condus în stare de ebrietate, automobilul de model "*****", cu numărul de înmatriculare "*****". Deplasându-se pe traseul M-5, în apropierea s. Corlăteni, raionul Râșcani, a fost stopat de colaboratorii de poliție aflați în exercițiul funcțiunii. Având o bănuială rezonabilă că, Marcel Sărbușcă a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică, l-au testat alcooloscopic cu aparatul "Drager", constatându-se că, în vaporii de aer expirat se conţine alcool în cantitate de 1,15 mg/l.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Sărbușcă Marcel a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264[1] alin.(5) Cod penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Sărbușcă Marcel a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nu a solicitat administrarea de noi probe, personal prin înscris autentic, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu au obiecții.

Apărătorul inculpatului și procurorul au susținut cererea înaintată de inculpat, nu au obiectat în privința solicitării inculpatului pentru ca cauza să fie examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului și sunt suficiente date cu privire la persoana acestuia pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanța de judecată a ajuns la concluzia că declarația personală prin înscris autentic, înaintate de inculpatul Sărbușcă Marcel, a fost depusă cu respectarea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală şi consideră posibil de a fi admisă cu judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpatul Sărbușcă Marcel, în ședința de judecată, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, sub jurământ, a declarat că la data de 07 septembrie 2025 era acasă și la el în vizită a venit Ivan Tcaciu. Au mai stat la masă, au servit și Ivan Tcaciu l-a rugat ca să-l ducă acasă. S-au dus pe la benzinărie ca să se alimenteze mașina, fiind la benzinărie, mașina s-a stricat, nu se

pornea. În timp de împingeau la mașină de ei s-au apropiat colaboratorii de poliție. A concretizat că nu deținea permis de conducere. Înainte de a urca la volan a servit băuturi alcoolice. În timp ce așteptau mașina pe care au chemat-o ca să vină să-i ia, au consumat alcool și în mașină. A fost supus testării alcoolscopice de către colaboratorii de poliție, cu rezultatul testului a fost de acord. Se căiește sincer de cele comise, iar în cazul în care v-a fi considerat vinovat solicită să-i fie aplicată o pedeapsă condiționată. A mai adăugat că a servit băuturi alcoolice acasă și în mașină. De al benzinărie, mașina avea probleme tehnice, mergea câteva minute, apoi se stopa, după care iarăși se pornea. În timp ce a fost stopat de către colaboratorii de poliție, mașina mergea și la volanul automobilului era el. A fost stopat de colaboratorii de poliție în timp ce se deplasa spre Corlăteni. Când a fost stopat a prezentat toate actele, în afară de buletinul de identitate.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

În afară de declarațiile inculpatului, prezența în acțiunile acestuia atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât şi a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, este dovedită inclusiv şi prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, şi anume:

- declarațiile martorului, Oleg Romandaș, care în cadrul urmării penale a declarat că: la data de 07 septembrie 2025, în jurul orelor 14: 36, fiind implicat în serviciu de menținere a ordinii publice și circulației rutiere, împreună cu colegul Ion Botnari, pe teritoriul raionului Râșcani, cu intrare în localități, patrulând cu autospeciala de model ”Dacia Duster” cu n/î ”MAI 9910”, pe traseul M-5, la km 125+680, a fost observat un automobil de culoare roșie, care se deplasa pe traseu și acostament. A fost pus în gestiune sistemul sonor al girofarului, deplasându-se după automobilul dat. Automobilul a stopat pe partea dreaptă a traseului. Colegul Ion Botnari s-a apropiat de automobilul stopat, s-a legitimat și a cerut actele. Aflându-se în autospecială a observat că, la automobilul stopat la volan și alătură în calitate de pasager, se aflau doi bărbați. Șoferul a prezentat actele pe automobil, însă permisul nu l-a prezentat. La solicitarea de a prezenta permisul de conducere, șoferul a întrebat ”pentru ce?”. La fel, a refuzat să comunice datele sale de anchetă. Șoferul a fost rugat să iasă din automobilul de model ”*****” cu n/î ”*****”. În timpul discuției, șoferul se comporta neadecvat, iar din cavitatea bucală se simțea miros de alcool. La întrebarea dacă a servit băuturi spirtoase, ultimul a spus că, nu. I-a fost propus de a fi testat cu aparatul ”Drager”. Șoferul a refuzat, spunând să se clarifice. Ultimul a fost preîntâmpinat de darea de mită. Însă, în timpul când se afla din partea din față a autospecialei și discuta la telefon, șoferul i-a pus în buzunarul stâng a uniformei bani. Ce sumă nu a observat. Imediat a făcut înștiințare la 112. După care șoferul a acceptat să fie testat cu aparatul ”Drager”.

Rezultatul a arătat 1,15 mg/l de alcool. Totodată, i-a fost explicat că, dacă nu este de acord cu rezultatul, urmează să se deplaseze la spital, pentru a-i fi prelevate probele de sânge. Automobilul acestuia a fost reținut la parcarea din mun. Bălți. Șoferul la fața locului s-a comportat agresiv și, din acest motiv i-au fost puse cătușele. Deplasându-se pe drum spre s. Pelinia, raionul Drochia, pentru a fi identificat ultimul, acestuia i-a sunat telefonul. Din motiv că, ultimul era cu cătușele, receptorul a ridicat colegul Ion Botnari. Pe fir era mama șoferului, care a comunicat locul, unde se află. Din discuție cu mama șoferului s-a constatat că, ultimul se numește Sărbușcă Marcel, născut la ***** locuitor al s. *****. După aceasta Sărbușcă Marcel a fost dus la Spitalul mun. Bălți, unde i-au fost prelevate probele de sânge. După care, a fost transportat la IP Râșcani (f.d.31-32);

- declarațiile martorului Botnari Ion, care fiind audiat în cadrul urmării penale a depus declarații analogice martorului Oleg Romandaș (f.d.40-41);

- procesul-verbal de testare alcoolscopică din 07 septembrie 2025, din care rezultă că, în aerul expirat de Marcel Sărbușcă s-a depistat o concentrație de alcool de 1,15 mg/l. (f.d.9).

- tichetul aparatului „Drager", efectuat în privința lui Sărbușcă Marcel. (f.d.10-11);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 10 septembrie 2025 prin care a fost examinat tichetul aparatului"Drager" (f.d.12);

- ordonanță privind recunoașterea obiectului drept corp delict, din 10 septembrie 2025, prin care s-a recunoscut corp delict tichetul aparatului "Drager" (f.d.13);

- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului, din 07 septembrie 2025 (f.d.16);

- procesul -verbal și ordonanță de ridicare din 07 septembrie 2025, prin care s-a ridicat de la Oleg Romandaș a unui dispozitiv CD-R de model "Omega" (f.d.33-34);

- un dispozitiv CD-R de model „Omega", cu trei secvențe din data de 07 septembrie 2025 (f.d.35);

- procesul-verbal de examinare a obiectului, din 11 septembrie 2025, prin care s-au examinat trei secvențe video din data de 07 septembrie 2025, a stopării lui Sărbușcă Marcel (f.d.36-38);

- ordonanță de recunoaștere a obiectelor drept corp delict, din 08 septembrie 2025, prin care s-a recunoscut și anexat la materialele d/p un dispozitiv CD-R „Omega" (f.d.39).

În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din

care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Reieșind din prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Conform jurisprudenţei Curții Europeane a Drepturilor Omului, deşi articolul 6 § 1 din Convenţie garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabileşte reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul naţional (cauza Lhermitte v. Belgia, 29 noiembrie2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (cauza Bykov v. Rusia, 10 martie 2009, § 89, cauza Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, cauza Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, dreptul naţional și anume: art.95 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că: sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod, iar chestiunea admisibilităţii datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părţilor, ori, după caz, instanţa de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, instanța a constatat că, partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv a avut dreptul să le conteste, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care inculpatul le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Conform art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Articolul 264^1 alin.(5) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru: faptele prevăzute la alin.(1) – (4) săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere ori care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport sau în privinţa căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport.

Faptele prevăzute la alin.(1) – (4) sunt:

- alin.(1): conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare;

- alin.(2): predarea cu bună-ştiinţă a conducerii mijlocului de transport către o persoană care se află în starea menţionată la alin.(1), dacă această acţiune a provocat urmările indicate la art.264,

- alin.(3): refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică şi/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical

- alin.(4): consumul de alcool, de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare, cu excepţia consumului de medicamente cu efecte similare substanţelor psihotrope, de către conducătorul mijlocului de transport implicat în accident rutier, până la testarea alcoolscopică şi/sau testarea antidrog sau până la recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei.

Conform art.134^{12} Cod penal, prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.

La caz, instanța de judecată reține că, potrivit prevederilor pct.10.2 lit. a) și pct.14 lit. a) din Regulamentul privind circulația rutieră, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus. Conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Totodată, la caz, instanța de judecată reiterează și prevederile art.19 alin.(1) și art.33 alin.(3) lit. a) din Legea nr.131 din 07 iunie 2007 privind siguranţa traficului rutier, dreptul de a conduce vehicule reprezintă un drept special de a conduce vehicule din anumite categorii și/sau subcategorii, obținut în conformitate cu legislația Republicii Moldova și înregistrat în Registrul de stat al conducătorilor de vehicule. Dreptul de a conduce vehicule se confirmă prin deținerea permisului de conducere, în care este indicată categoria sau subcategoria de vehicul pentru care se deține dreptul de a conduce, sau prin înregistrarea acestui drept în Registrul de stat al conducătorilor de vehicule, cu condiția că persoana care conduce vehiculul deține asupra sa un act de identitate valabil pe numele său. Conducătorul

de vehicul este obligat: a) să cunoască şi să respecte Regulamentul circulaţiei rutiere.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Analizând în cumul probele administrate la etapa urmăririi penale, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludentei, utilității, veridicității şi suficienței acestora, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina lui Marcel Sărbușcă pentru comiterea acțiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în ședința de judecată, iar acțiunile ultimului se încadrează juridic în baza art.264[1] alin.(5) Cod penal, pe semnele: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Careva temeiuri de liberare de răspundere penală a inculpatului Marcel Sărbușcă nu au fost stabilite.

Respectiv, inculpatul Marcel Sărbușcă, urmează a fi recunoscut vinovat şi tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal.

La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.7, 61, 75 – 77 Cod penal, instanţa de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Conform art.61 alin.(5) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei, gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societății, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile

părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa şi executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpatul să conștientizeze necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Suplimentar, instanța reține că funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al infractorului. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia, natura şi

durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovată şi de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia.

Privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art.16 alin.(3) Cod penal, instanța atestă că infracțiunea săvârșită, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Referitor la personalitatea inculpatului Marcel Sărbușcă, instanța reține: potrivit cazierului contravențional, ultimul anterior a fost sancționat contravențional pentru 16 contravenții (f.d.58) totodată, a fost condamnat prin:

- sentința Judecătoriei Moscova, Federația Rusă din 19 februarie 2004 în baza art.132 alin.(2), 131 alin.(1) și 69 Cod penal al Federației Ruse, fiind stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 11 (unsprezece) ani, sentință pusă în executare pe teritoriul Republicii Moldova prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sec. Buiucani din 28 ianuarie 2005, considerându-se condamnat în baza art.171 alin.(2) și 172 alin.(2) Cod penal al Republicii Moldova, total spre executare 11 (unsprezece) ani închisoare;

- sentința judecătoriei Bălți din 30 martie 2015, în baza art.246^1 alin.(4) Cod Penal, în temeiul art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Moscova, Federația Rusă din 19 februarie 2004, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, sentința fiind menținută prin decizia Curții de Apel Bălți, din 30 martie 2015;

- sentința judecătoriei Bălți din 29 iunie 2015, în baza art. 217^5 alin.(1) Cod penal, în temeiul art.85 alin.(1), 87 Cod penal, prin cumul de sentințe, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 8 (opt) luni;

- sentința judecătoriei Drochia, sediul Central din 31 mai 2023 în baza art. 264^1 alin.(4) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, în temeiul art. 90 Cod Penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 1 (un) an,

sentința fiind menținută fără modificări, prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 decembrie 2023;

- sentința judecătoriei Bălți, sediul Central din 17 noiembrie 2023, în baza art.264[1] alin.(4) Cod penal, foindu-i stabilită pedeapsă sun formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- sentința judecătoriei Drochia, sediul Central din 19 august 2024, în baza art. 264[1] alin.(4), în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an.

Circumstanțe atenuante în privința inculpatului Marcel Sărbușcă, în conformitate cu art.76 Cod penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Circumstanțe agravante, în conformitate cu art.77 alin.(1) lot. a) Cod penal, instanța a stabilit săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.

Sancțiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă de la 2 500 la 3 000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat ca Marcel Sărbușcă să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod Penal și în baza acestei legi să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

Apărătorul inculpatului, în ședința de judecată, a solicitat aplicarea unei pedepse minime sub formă de închisoare prevăzută de legea penală pentru infracțiune comisă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Inculpatul, în ședința de judecată, a declarată că în cazul în care va fi recunoscut vinovat, solicită să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

Conform art.80[1] alin.(2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art. (...), art.264[1], (...) şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Analizând în ansamblu circumstanţele cauzei, conducându-se de scopurile pedepsei penale, reieșind din caracterul infracțiunii, instanţa de judecată respinge solicitarea apărătorului inculpatului de a suspenda condiționat executarea pedepsei și conchide că inculpatul Marcel Sărbușcă, trebuie pedepsit pentru acţiunile sale, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare.

La individualizarea pedepsei, instanța reține că inculpatul Marcel Sărbuşcă a fost anterior condamnat, patru sentințe de condamnate fiind în baza art.264[1] Cod penal, ultima sentință de condamnare fiind pronunțată de Judecătoria Drochia, sediul Central la data de 19 august 2024, în baza art. 264[1] alin.(4) și, în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an.

Totodată, instanța de judecată reține că inculpatul Marcel Sărbuşcă, a comis infracțiunea la data de 07 septembrie 2025, peste o lună și câteva zile după ispășirea pedepsei stabilite prin sentinței Judecătoria Drochia, sediul Central la data de 19 august 2024, în baza art. 264[1] alin.(4) Cod Penal, ultimul fiind eliberat din penitenciar la data de 29 iulie 2025 (f.d.57).

Astfel, instanța reține că inculpatul a fost anterior condamnat de mai multe ori, inclusiv la pedepse privative de libertate, iar la scurt timp după eliberarea din penitenciar a comis din nou o infracțiune din domeniul circulației rutiere, cu intenție. Toate aceste elemente demonstrează că inculpatul nu a fost receptiv la măsurile sancționatorii anterioare, nu s-a corectat și nu dă dovadă de voință în acest sens.

Prin urmare, instanța conchide că, aflarea sa din nou pe banca acuzaților, nu denotă altceva decât o lipsă de respect față de relațiile sociale ocrotite de legea penală, astfel pedeapsa sub formă de închisoare în prezenta speță este oportună, dat fiind că, ultimul nu merge pe calea corijării, nu conștientizează riscurile pe care le are în sarcina sa, prin urmare instanța va împărtăși poziția acuzării ca fiind legală și întemeiată.

Drept consecință, pedeapsa sub formă de închisoare va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, pentru a-l determina pe inculpat să conștientizeze consecințele conduitei sale ilicite în societate şi să dețină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și sa tindă la sancționarea faptelor într-o asemenea măsură încât scopul imediat al sancțiunii aplicate să determine în timp scăderea infracționalității din rândul infractorilor.

În context, instanța conchide că inculpatul prezintă un pericol social sporit or, infracțiunea prevăzută de art.264[1] alin.(5) Cod penal are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor care încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau de exploatare a mijloacelor de transport.

Având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar inculpatul Marcel Sărbuşcă nu este la prima abatere de la legea penală de agest gen, conducându-se de scopurile pedepsei penale, consfințite

de art.61 alin.(2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii săvârșite, precum şi din personalitatea inculpatului, instanța de judecată conchide că inculpatul Marcel Sărbușcă pot fi reeducat şi corectat doar prin aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În condițiile art.80[1] alin.(2) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, se stabilește noua limita maximă a pedepsei sub formă de închisoare, care este de 3 (trei) ani 9 (nouă) luni.

Astfel, în împrejurările şi circumstanţele constatate, instanţa de judecată consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă numai cu atragerea acestuia la răspundere penală şi numai prin aplicând faţă de acesta a unei pedepse privative de libertate, or ultimul fiind anterior condamnat pentru comiterea unor infracțiuni similare, concluziile necesare nu le-a făcut.

În contextul celor expuse, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina în cele comise, dar ținând cont de faptul că anterior a fost atras la răspundere penală pentru comiterea unor infracțiuni similare, instanța consideră că corijarea și reeducarea inculpatului Marcel Sărbușcă este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei comise de către ultimul.

În condițiile art.72 alin.(3) Cod penal, Marcel Sărbușcă urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.88 alin.(3) Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi, (...).

Astfel, în temeiul art.88 alin. (3) Cod penal, termenul executării pedepsei cu închisoare de către inculpatul Marcel Sărbușcă urmează a fi calculat din data pronunțării sentințe 01 octombrie 2025, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării acestuia sub arest preventiv de la data de 07 septembrie 2025 ora 19:30 (momentul reținerii de facto) până la data pronunțării sentințe - 01 octombrie 2025.

Acțiunea civilă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare

a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei.

În cadrul cauzei penale acțiune civilă nu a fost înaintată, pagubă nu a fost cauzată.

Corpuri delicte.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

Reieșind din prevederile art.397 pct.3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la corpurile delicte.

Reieșind din prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani, din 08 septembrie 2025, au fost recunoscute drept corpuri delicte și anexate la cauza penală: un dispozitiv CD-R ”Omega” cu plasarea a trei secvențe video din data de 07 septembrie 2025 (f.d.39).

Prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani din 10 septembrie 2025, a fost recunoscute drept corp delict și anexat la cauza penală: tichetul ”Drager” nr. 820 în data de 07 septembrie 2025 ora 15:06 ridicat de la Marcel Sărbușcă (f.d.13).

În conformitate cu art.162 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Corpurile delicte: tichetul ”Drager” nr. 820 în data de 07 septembrie 2025 ora 15:06 ridicat de la Marcel Sărbușcă și un dispozitiv CD-R ”Omega” cu plasarea a trei secvențe video din data de 07 septembrie 2025, care se află la materialele cauzei penale, în condițiile art.162 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În ședința de judecată, careva cheltuieli judiciare nu au fost invocate de către partea acuzării pentru a fi încasate de la inculpat.

Măsura preventivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Reieșind din prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Prin prisma art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod

stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.

Măsura preventivă - arestul preventiv aplicat în privința lui Marcel Sărbușcă se menține până la intrarea în vigoare a prezentei sentinţei.

Conform prevederile art.7, 8, 70, 75-77, 72, 80^1, 88 și 264^1 alin.(5) Cod penal, art.341, 364^1, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e

Marcel Sărbușcă se recunoaște vinovat și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(5) Cod penal şi, cu aplicarea art.80^1 Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data pronunțării sentințe 01 octombrie 2025, cu includerea în acest termen a perioadei aflării acestuia sub arest preventiv de la data de 07 septembrie 2025, ora 19:30 (momentul reținerii de facto), până la data pronunțării sentințe - 01 octombrie 2025.

Măsura preventivă - arestul preventiv aplicat în privința lui Marcel Sărbușcă se menține până la intrarea în vigoare a prezentei sentinţei.

Corpurile delicte: tichetul ”Drager” nr. 820 în data de 07 septembrie 2025 ora 15:06 ridicat de la Marcel Sărbușcă și un dispozitiv CD-R ”Omega” cu plasarea a trei secvențe video din data de 07 septembrie 2025, rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani.

Preşedintele şedinţei, judecător /semnătura/ Maria ADOMNIȚA

Copia corespunde cu originalului, judecător Maria ADOMNIȚA